

Can Montané

Vallirana

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de l'Empordà - Polígon industrial can Prunera
Emplaçament Darrera de les naus del carrer de la Cerdanya, prop del Fondo d'en Montané
Alçada: 269m

Coordenades:

Latitud: 41.37728
Longitud: 1.91843
UTM Est (X): 409558
UTM Nord (Y): 4581204

Classificació

Número de fitxa 08295-544
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle XVI-XIX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. Cad.: 08296A00600029
Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dt., 02/05/2017 - 02:00

Descripció

Masia aïllada de planta irregular, formada per diversos cossos adossats articulats al voltant d'un pati. L'edifici principal, de planta rectangular, presenta la coberta de teula àrab de dues vessants i està distribuït en planta baixa i pis. La façana principal, orientada al pati, compta amb senzilles obertures rectangulars. Destaquen dues petites finestres al pis emmarcades amb carreus de pedra, una d'elles amb llinda plana. També al pis un gran rellotge de sol repintat amb l'any 1846. Adossat a l'extrem de tramuntana hi ha un volum rectangular amb la coberta d'un sol vessant de teula àrab, distribuït en planta baixa i pis. En aquest hi ha una galeria d'arcs de mig punt oberta a l'exterior. Dos volums més s'adossen a la banda de ponent. Tenen les cobertes de teula àrab de dues vessants i consten de planta baixa i dos pisos. A la façana de ponent, les obertures són rectangulars. Destaquen els tres balcons simples del pis, amb les llosanes motllurades i baranes de ferro. En el seu interior, la construcció compta amb sales de grans dimensions i sostres de bigues i revoltons a la planta baixa. Als pisos hi ha estances que conserven els separadors de fusta a les habitacions, motllures de guix decoratives als sostres i paviments de rajola originaris. Aquests pisos no estan reformats. A l'exterior, la construcció presenta els paraments arrebossats i pintats. Cal destacar l'edifici del celler, que està adossat a l'extrem nord-est del conjunt arquitectònic. Es tracta d'un edifici de grans dimensions, amb coberta de dos vessants i organitzat en un sol nivell. S'hi accedeix per un portal d'arc rebaixat bastit amb maons. El sostre interior és una solera de bigues i llates de fusta.

Observacions:

Destaca una gran era de cairons delimitada en diversos trams per un mur baix bastit amb maons disposats a sardinell. Situada a l'extrem de migdia de la construcció. El 30 de març de 2015, l'ajuntament va iniciar l'expedient de declaració de Bé Cultural d'Interès Local (BCIL) per a l'edifici, encara en tramitació.

Història

Segons la documentació consultada, la masia és originària del segle XVI. Pertany a la família Montané des dels inicis i es va restaurant periòdicament. Tot i això, la primera referència a la nissaga familiar apareix documentada en el fogatge de l'any 1533. Posteriorment, en un document de l'any 1735 que dona compte de les cases de Vallirana sota la jurisdicció de l'hospital d'Olesa, apareix la "Casa Montaner". Finalment, també apareix en el cadastre de l'any 1749. Durant la guerra Civil, la masia tenia com a masovers la família Alemany Casas i va servir per amagar refugiats. És probable que la data del rellotge coincideixi amb una gran reforma efectuada a la casa (finals del segle XIX).

Bibliografia

AMICS DE VALLIRANA (2007). La Vallirana del segle XX. Imatges i Memòria. Vallirana: Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat, p. 41, 44. ASSOCIACIÓ AMICS DE VALLIRANA (1998). Vallirana. Barcelona: Viena, Columna, p. 26. [Http://www.vallirana.cat/ca/patrimoni-masiesicapelles5](http://www.vallirana.cat/ca/patrimoni-masiesicapelles5) (Consulta: 02-05-2017). OLLÉ, Francesc (2013). Vallirana, poble de vinyes. Vallirana: Associació d'Amics de Vallirana. Centre Excursionista de Vallirana (CEV), p. 9. OLLÉ, Francesc (2014). Episodis de guerra, entorn de pau. La Vallirana dels anys trenta. Vallirana: Nèctar editorial, p.102. RICH LLORENS, Judit (2015). Inventari del Patrimoni Cultural de Vallirana. Treball de pràctiques UAB / Ajuntament de Vallirana. SAURET I CATASUS, Jaume; GONZÁLEZ MORENO-NAVARRO, Manuel (1989). Vallirana. Dades històriques (904-1900). Homes, fets i gents. Vallirana: Amics de Vallirana, p. 12-14.

